

VERDWIJNEN, HET WOORD VOOR 2024

1972

Met één pennentrek verdwijnt de vangpremie voor de vogelliefhebbers.

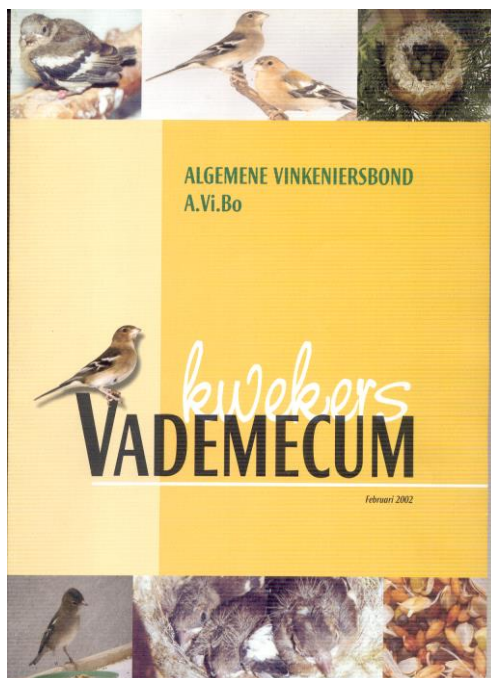

Een vogelke vangen wordt opgenomen op de lijst van de ergste misdaden. Maar politiekers met boerenverstand die hun afkomst niet verloochenen en weten waarover het gaat, kunnen een gecontroleerde bevoorrading forceren met open ringen en we waren gereanimeerd. Maar de boer sproeide verder!

2003

De bevoorrading verdwijnt uit het wetboek en wordt vervangen door de verplichting zelf te kweken en te ringen met gesloten ringen. Hier en daar verdwijnen liefhebbers van de ledenlijsten bij gebrek aan kennis en de mogelijkheden om dit met succes te doen. Na een tijdje blijkt ook het

‘natuurlijke instinct’ te verdwijnen en grijpt A.Vi.Bo. in om erger te voorkomen. Studies en onderricht hebben tot op heden erger kunnen voorkomen.

2002 Onze Belgische frank verdwijnt uit onze portemonnee en wordt met veel bla bla bla vervangen door de Euro. Iedereen in Europa loopt met een rekenmachientje en muntstukhouder rond. Een brood dat 35 frank kostte, kost dan maar 1 euro. Maar 1 euro... Ha ja, 40 frank, hoho!

Ik noem het nog altijd de ‘grootste geldroof ooit door de overheid’. Sindsdien betalen we ons blauw, rood, geel, groen... De spaarcentjes verdwijnen als sneeuw voor de zon, de enige die nog gratis is. Maar niet voor lang meer!

De laatste twintig jaar verdwijnt er meer dan dat er bijkomt. Denk maar aan de gezellige buurtwinkelkes waar roddelen mocht. Die zijn weg en nu kunnen we alleen nog zwijgzaam aanschrijven aan piepende kassa's. Loketten in de banken en officiële gebouwen zijn grotendeels verdwenen en vervangen door 'apps' en 'automaten'. Geld uit de muur waar het nog kan, inlichtingen

en documenten via de kabel. De jongeren hebben niets liever want ze moeten zich niet meer verplaatsen. Wij, de ouderen, moeten maar ons plan trekken. Te vroeg geboren zeggen ze, hoho. Wacht maar op 9 juni!

Ik zou nog lang kunnen door gaan maar wat me laatst trof, was wel de melding dat er in Vlaanderen 250 parochiezaalen dreigen te verdwijnen; het kloppende hart van veel gemeenten en dorpen.

De hoofdreden - wat ik kan beamen maar zeker niet de enige - is het tekort aan vrijwilligers. Bestuurlijke onwil mogen we er zeker bij nemen. Wij en ik zijn opgegroeid in een dorp of gemeente waar de meeste organisaties doorgingen in de parochiezaal. De enige plaats met een permanent podium en dik stoffig gordijn. Wie heeft nooit op dergelijk schrikwekkend podium gestaan, weinigen! Ik op mijn vijf jaar als scharensleper met kar en al. Ik deed wel één stap teveel naar voor, reed tegen de boord met lampen en ging met kar, scharen en messen over kop en kwam terecht op de schoot van de pastoor die samen met de andere notabelen op de eerste rij zat . Ik hoor het hem nog zeggen: “Dank U Heer.” Hoho.

Het vervolg was een paar pletsen van de non naast hem en buiten; wel het beste optreden sinds jaren! Twintig jaar later kreeg ik mijn herkansing met zeventien gewestfeesten. Ieder weekend was er iets te doen want de parochiezaal was betaalbaar, multifunctioneel en nostalgisch. En, iedere jonge gast kende de donkere hoekjes.... buiten. De gezelligheid was in de meeste het minpunt maar dat werd opgelost door de gebeurtenissen op het krakende podium. Ondanks het grote kruisbeeld boven het podium zijn er weinig plaatsen waar ooit zoveel gelachen werd en plezier gemaakt. Iets wat ooit ook zal verdwijnen.

1943

Donderdagavond 15 januari, 19 u. In de parochiezaal achter de kerk zijn de

vinkeniers van maatschappij 'De Kloefzangers' aan het repeteren voor hun toneelopvoering 'De verdwenen mummie'. Een komische triller die wat zaad in het bakje moet brengen. Van de oorlog hebben ze in Kloefegem nog niet veel last gehad. Op een verdwaalde camion met Duitse soldaten na was het een vergeten gat. Cafébaas Miel - 'den bierbuik' - en waardin Tieneke - 'Tiet' - waren de drijvende krachten en vooral zij was een publiekstrekster. Waarom weet ik niet. Of toch, hoho.

Plots werd er op de ingangdeur gebonkt en gebonkt. Iedereen dacht hetzelfde: 'Duitsers'! Miel deed met een schui gat open en voor hem stond een bloedende Engelse piloot op de vlucht die om hulp vroeg. Na wat getwijfel lieten ze hem binnen, verzorgden hem en met veel gebaren kon hij uitleggen dat zijn verkenningsvliegtuigje een kilometer verder in de velden lag, motorpanne. Hij had het overleefd maar daarmee was de kous niet af want ons acteurs zaten nu met een groot probleem.

Hoe zouden ze die piloot uit de handen van 'den Duits' kunnen houden? Van repeteren kwam niets meer in huis en iedereen dacht en dacht en... tot Pol - de mummie in het stuk van komende zaterdag - zijn nieuw draaiboek op tafel smeed. Echt briljant maar ook gevaarlijk als het niet lukte. De piloot werd met een bak bier en een krans droge worsten onder het podium verstopt via de soufleurbak met de belofte hem te helpen.

De 'Witte brigade' werd op de hoogte gebracht maar ook de Duitsers hadden het gecrashte vliegtuig gevonden en waren op zoek naar de piloot.

Tegen de middag reed een Duitse legercamion Kloefegem binnen met één officier en zes soldaten. Ze namen hun intrek in het gemeentehuis en begonnen hun zoektocht in de omgeving... maar, niets. Bij avond kwamen ze zich warmen en bezatten bij Miel en Tienieke. Vooral Tienieke deed hen de piloot vergeten en meerdere malen werd het lied van 'Heidi in Tirol' ten gehore gebracht. De vrijdag kregen de bewoners bezoek van de 'Duitsers met een kater'. Maar niets of niemand te vinden. De acteurs repeteerden verder en de piloot...? Dat is voor later, hoho.

Zaterdagmorgen

Alles wordt nog eens overlopen in de parochiezaal. Iedereen kent zijn rol, de stoven worden aangestoken, het bier staat koud... Om 19 u zullen de deuren openen voor het publiek met de notabelen en de Duitse officier op de eerste rij, jawadde. Tienieke had van een bronstige soldaat vernomen dat ze na de voorstelling iedereen en alles nog eens goed gingen controleren.

20 u

Drie luide boenken achter het stoffige doek kondigen de eerste act aan. Het gordijn gaat piepend open en het eerste lachsalvo is een feit want het verkeerde decor is opgehangen. Allee, opnieuw... En zo gaat het de hele avond; een lach en een traan, maar van het lachen dan toch!

Tieneke doet haar uiterste best om de officier vooraan en de zes soldaten achteraan hun aandacht te winnen en laat de konijntjes achter den draad hun gang gaan!

21h30

Voor de laatste maal gaat het gordijn open en op het podium ligt op een tafel een persoon vermomd als een mummie. Er wordt niet gelachen en het is akelig stil in de zaal. De acteurs komen één na één rond de mummie staan met het hoofd naar beneden. Iedereen kijkt met wijde ogen naar het steeds schaarser verlichte podium. Plots komt een gestalte in zwarte cape het podium op met een kruisbeeld in de handen.

De pastoor begint te zweten en denkt aan de duivel. Het is nog steeds stil in de zaal. Plots draait de zwarte man zich om. De hele zaal slaakt een kreet! Vooral de nonnen op de eerste rij die bescherming zoeken bij de herder en den Duits. Onder de kap van de cape komt een echte monsterkop tevoorschijn die nog eens speciaal belicht wordt uit de soufleurbak. De acteurs werpen zich op de mummie om hem te beschermen voor het monster, maar... plots doven alle lichten een paar seconden en gaan terug aan. Een grote 'hooooo' gaat door de zaal want de mummie is verdwenen. Alle lichten gaan aan, de acteurs buigen en krijgen een lang applaus voor hun optreden. 't Is gedaan!

Plots valt de officier zijn 'Mark'! Hij springt het podium op en ziet zijn zes soldaten achteraan staan, wat niet de bedoeling was. Maar daar had Tieneke voor gezorgd. Met luide stem geeft hij het bevel dat iedereen moet blijven zitten en de mummie ogenblikkelijk moet verschijnen. Maar dit kon niet meer want hij was verdwenen door het monster... En daar stonden de Duitsers dan... Niemand kon het zeggen. Meer en meer begon hij te beseffen dat ze hem bij zijn 'sexualorgan' hadden, de Engelse mummie weg was en dat ze dat best ook deden, verdwijnen!

En waar was de piloot? Op weg naar Engeland met de hulp van het verzet. Vertrokken aan de parochiezaal om 21.40 u, op het moment dat ook de mummie verdween en de zaal in het donker zat. De mummie op de tafel was de piloot. Ze hadden geen risico genomen want bij een eventuele controle voor de voorstelling was hij toch onkenbaar met zijn zwachtels. Het verzet stond buiten klaar tegen de laatste act, de soldaten zaten binnen... ge moet er maar op komen hé.

En toch was er die avond nog een tweede verdwijning.

Met name Flor, de soufleur, was in slaap gevallen in zijn podiumbak. Want hij had de rest van de bak bier gevonden onder het podium.

Maar alles is goed gekomen.

Want alles komt altijd goed!

.....Zeggen ze.

Lucien van GENT